

Labyrint

školní noviny žáků Základní školy Jana Amose Komenského v Brandýse nad Orlicí

druhé novodobé vydání

cena: k nezaplacení

Vážení žáci, rodiče, kolegové učitelé i náhodní čtenáři,

v ruce držíte další novodobé vydání školních novin. V druhém a zároveň posledním čísle, které vyjde ve školním roce 2022/2023, se ohlédneme za uplynulým pololetím. I tentokrát všechny čtenáře prosíme o shovívavost, stále ladíme vizuální stránku našeho školního žurnálu, pořád ale platí, že někteří z nás mají našlápnuto k tomu jednoho dne získat Pulitzerovu cenu! Po minulém vydání už všichni víme, o jaké ocenění se jedná.

Uplynulé pololetí bylo plné tvrdé studijní dřiny, zúčastnili jsme se celé řady mimoškolních aktivit, olympiád i vědeckých projektů. Vzpomínat budeme ale také na společné zážitky, které nám již nikdy nikdo nevezme a které nám zůstanou celý život.

Pohodlně se usad'te, zač'tete se a zavzpomínejte.

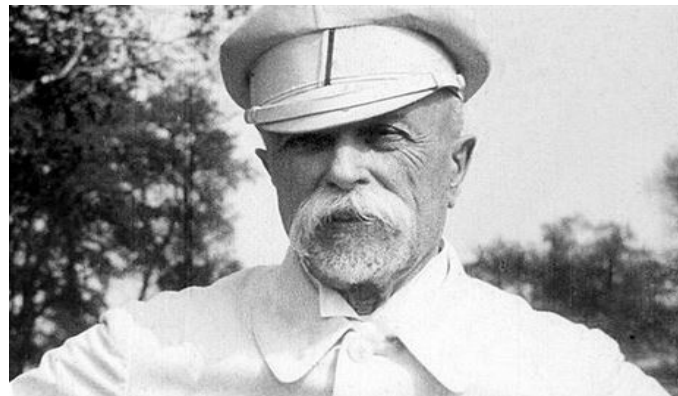
Ničím nerušené čtení přeje

Karolína Velšová a kolektiv mladých a nadějných novinářů a fotografů

Já, prezident

Hned na začátku roku 2023 se žáci VI. a VII. ročníku zúčastnili literární soutěže s názvem Já, prezident, kterou pořádala Česká televize u příležitosti konání prezidentské volby. Ze školního kola postoupily nakonec práce Anastasije Dakhanovské (VI. ročník) a Jiřího Glace (VII. ročník). Naše Nast'á nakonec v obrovské konkurenci více než tisíce prací uspěla a získala cenu ČT Edu. Úvahy našich žáků si nyní můžete přečíst níže.

Co bych udělal jako první, kdybych se stal prezidentem

Jak je známo, prezident má na začátku svého úřadování projev. Já bych začal tím, že bych oznámil otevření katedrály sv. Víta v neděli pro věřící a zrušil bych pro ně placení vstupného. Chápu, že peněžitý vstup je zde zaveden především pro turisty. Křesťané by se tak mohli například prokazovat křestním listem. Každý křesťanský řád totiž musí vydat po pokřtění křestní list. Většinou ho tak má každý křesťan. Já osobně jsem pokřtění zatím nepodstoupil, proto ho nemám, ačkoliv křesťan jsem. Není to sice ideální způsob, jak otevřít katedrálu křesťanům, ale je to podle mého názoru důležité a symbolické gesto směrem k prostým a chudým věřícím. Je to navíc jen malá motivace, proč být křesťanem. Vždyť bez víry není život. To věděl už Tomáš Garrigue Masaryk. Z dětství si totiž pamatoval, že se jeden pacholek oběsil na blízkém zámku. Udělal proto výzkum a zjistil, že když lidé mají naději, že nad nimi někdo drží ochrannou ruku nebo, když na ně někdo myslí a má je rád, tak nemusí mít chmury a deprese. A je jedno, jestli člověk věří v buddhismus, hinduismus nebo třeba islám. Kdyby lidé zkrátka více věřili, ubyl by třeba i počet sebevražd. To je důvod, proč bych otevřel katedrálu a zrušil vstupné. Sice je to jen málo, ale některým lidem by to mohlo dát trochu naděje. Ta je totiž velmi důležitá. Myslím, že naději by měl lidem dávat každý prezident. A já bych ji dal nejen svému národu, ale v projevu bych podpořil také Ukrajince, aby věděli, že proti Rusku nestojí sami. Vždyť bez naděje není život.

Jiří Glac, VII. ročník

Co bych udělala jako první, kdybych se stala prezidentkou

Jmenuji se Nast' a je mi 12 let. Pocházím z Ukrajiny, ale už osm let žiji v Česku. Kdybych se stala prezidentkou, tak bych se pokusila sehnat brambůrky s příchutí kraba, které znám z Ukrajiny a které mi strašně moc chutnají. Už jsem je totiž strašně dlouho neměla, mám na ně takovou chuť, že obal od těchto chipsů nosím i na svých chytrých hodinkách. Kvůli válce si je ale nemůžu koupit a nedovezou mi je ani příbuzní nebo kamarádi rodičů, protože k nám teď nejezdí. Je to totiž moc nebezpečné. Kdybych se stala prezidentkou, tak bych se jako první pokusila zastavit válku na Ukrajině a když by se mi to podařilo, viděla bych zase svou rodinu a dala si ty nejlepší brambůrky na světě.

Anastasija Dakhanovská, VI. ročník

Odpoledne nejen s Amavetem

Amavet – soutěž pro mladé vědce, která nás provázela celým letošním rokem. Naši žáci pečlivě měřili, prováděli dotazníková šetření a trpělivě bádali. Nově nabyté znalosti pak prezentovali nejen před odbornou porotou, ale také před svými rodiči a brandýskou veřejností. Otevřeli jsme tak společně pro všechny zájemce dveře naší školy, přichystali občerstvení a hlavně ukázali, co vše v nás je!

Literární soutěž Komenský a my

Jako každý rok se i letos naši žáci zúčastnili soutěže Komenský a my. Tématem literární sekce bylo tentokrát *bezpečí*. Níže najdete příspěvek Petra Kubince, který je jedním z těch žáků, kteří vyhráli školní kolo. Petr v něm otevírá téma bezpečí z pohledu autistického chlapce. Děkujeme Pětovi za upřímný, podnětný a velmi zajímavý příspěvek.

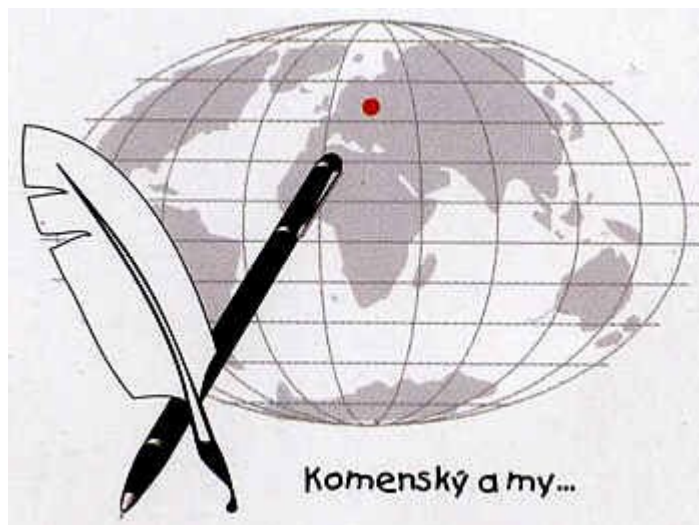
Dobrý den, jmenuji se Petr a jsem

„speciální dítě“ s diagnózou Aspergerův syndrom.

Proto je téma bezpečí pro mne trochu složitější než pro ostatní. Cítím se totiž v bezpečí pouze na místech, kde to dobře znám, kde není mnoho lidí a hluk. Především je to u prarodičů, tam se učím a cvičím na žebřinách. Mám zde i počítač a televizi. Dále se v bezpečí cítím u mé tety Veroniky, která má zahradu s bazénem, trampolínou a zvířata.

Momentálně ale prožívám těžké období, to má vliv na mé pocity, spolupracuji s psychologem a odborníky a věřím, že míst pro mé bezpečí bude přebývat. Do budoucna bych se chtěl cítit v bezpečí i ve škole a doma.

Petr Kubinec, VI. ročník

Čisté ruce v Orlickoústecké nemocnici

Jednoho z projektů, který vznikl u příležitosti vědecké soutěže Amavet, si všiml také personál Orlickoústecké nemocnici. Autoři projektu *Čisté ruce* tak vyrazili do zbrusu nových prostor urgentního příjmu v Ústí nad Orlicí, aby se svým programem seznámili odbornou i laickou veřejnost.

Ahoj a nezapomeňte na nás!

Školní rok je za námi. Kromě těšení se na prázdniny nás čeká ale také jeden smutný moment. Loučíme se s letošními devátáky! Ti napsali krátký dopis paní učitelce Vomočilové, která je provázela po tři roky školní docházky, které byly plné nezapomenutelných zážitků, menších či větších starostí a nakonec úspěchu v podobě zdárného přijetí na střední školy.

Vážený pane řediteli, milé paní učitelky, spolužáci,

dne 1. září 2014 jsme poprvé vstoupili do této školy s našimi rodiči, tehdy jsme poprvé viděli naši první třídní učitelku, paní Štěpánovou, která nás vedla čtyři krásné roky, které byly plné zážitků.

Rok se s rokem sešel a my jsme vstoupili do 7. třídy s novou a také poslední naší třídní učitelkou Lídou Vomočilovou.

Paní učitelka Vomočilová si prožila s naší třídou leacos. Ne vždy byly jen hezké zážitky, ale doufáme, že na nás bude vzpomínat v dobrém.

Užili jsme si s ní tři krásné výlety, hodiny českého jazyka a kupu legrace. Pokud by nás někdo měl znát nejlépe, tak to bude naše milovaná paní učitelka.

Paní učitelce Vomočilové jsme velmi vděční za věci, které nám předala a které nás naučila. Byla nám vždycky oporou při jakýkoliv situacích. Nejtěžší období které v našich životech zatím nastalo, bylo období přijímaček. Všichni jsme byli ve stresu, každý měl strach, ale my jsme to zvládli díky skvělé přípravě. Možná, že nejde jen o přípravu, ale také naději a podporu, kterou do nás paní učitelka vkládala.

Teď po přijímačkách nás devátáky bude čekat nový začátek. Střední škola. Každý z nás se vydá jinou cestou ovšem, vzpomínky na základní školu jsme si vytvořili krásné. Ať už jsme byli jakákoliv třída, myslíme si, že kousek nás tady pořád zůstane. Přeci jen, kdo by zapomněl na třídu, okolo které byly různé průšvihy a nebo naopak kopec srandy. Občas jsme byli chaotická třída a občas také banda lidí, která myslela na to, kdy už půjdeme na oběd nebo domů.

Na závěr bychom chtěli jako třída říct, že vám, paní učitelko, neskutečně děkujeme za krásné tři roky.. Doufáme, že jsme vám co nejvíce dělali radost a co nejméně starost.

Děkujeme!

Vaše devítka

Nikdy
nezapomenu na
pana Župana na
školním výletu.
Nela Hottmarová

Přežily jsme dva roky florbalu!
Adéla Fliegerová, Anna Chejnovská

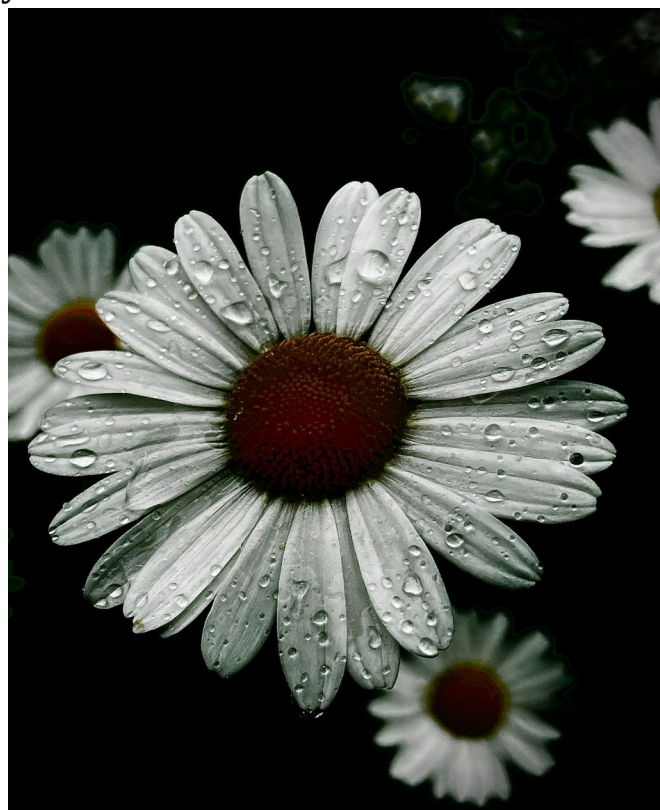

Dlouho budu vzpomínat na
„malou“ přeháňku na
školním výletě.
Jonáš Absolon

Naši žáci se na přírodu podívali Otmarovým okem

Gymnázium Vysoké Mýto pořádá v letošním školním roce již 16. ročník fotografické soutěže s názvem Otmarovo oko, která je určena pro žáky základních a středních škol. Tématem letošního ročníku jsou Details. Námětem fotografií může být živá i neživá příroda, nebo dokonce stroje. Naši žáci se letos rozhodli se do této soutěže zapojit a zaslali hned několik příspěvků.

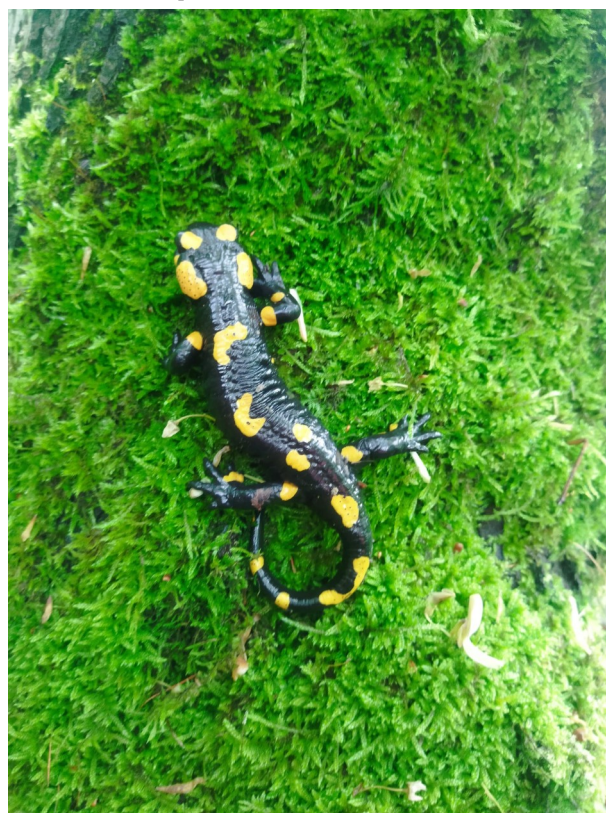
Svůj fotografický talent tak v konkurenci žáků porovnájí sedmáci Adam Vašek, Oskar Smola, Petr Kadlec, Adéla Kubištová, Eliška Opatová, Monika Záleská a osmáci Ondřej Kercl, Martin Hašek a Kryštof Robenek. Výherci budou oznámeni letos v srpnu.

Má mě ráda, Živá příroda, Martin Hašek, VIII. ročník

Smůla, Živá příroda, Oskar Smola, VII. ročník

Návštěvník, Živá příroda, Monika Záleská, VII. ročník

Levitace, Živá příroda, Kryštof Robenek, VIII. Ročník

Opět jsme běželi údolím Jana Amose Komenského

I v tomto školním roce se uskutečnil tradiční běžecký závod údolím Jana Amose Komenského. Každý, kdo se zúčastnil nebo doběhl, byl vítěz! Zavzpomínejte s námi na fotografiích!

Setkání Tří škol v Brandýse

V tomto roce jsme opět obnovili tradici, kdy se setkáváme s našimi slovenskými a maďarskými kolegy. Pro naše zahraniční přátele jsme i letos připravili bohatý sportovní, výtvarný i hudební program, navštívili jsme místní hrad, zámek a nechyběl ani labyrint.

V pátek večer pro všechny přítomné zahrála kapela Těžká doba. Třídenní setkání vyvrcholilo hrou za pokladem, během které si čeští, slovenští i maďarští žáci prověřili své rytířské dovednosti a ctivosti.

O navázání nových přátelství svědčí také slzy, které doprovázely celé sobotní loučení. Naši žáci ale nemusí zoufat, se svými novými kamarády se totiž rozhodně neviděli naposledy. V příštím roce se noví přeshraniční přátelé potkají v maďarském Tardoši, kam už se všichni moc těšíme. Někteří žáci se však potkají už dříve, proslýchá se, že Brandýs nad Orlicí navštíví někteří slovenští žáci už letos o prázdninách :)

Letošní rok ve vzpomínkách našich žáků

Nejlepší zážitek bylo setkání Třech škol. Jen co Maďaři a Slováci přijeli do Brandýsa, už jsme se seznámili. Nejlepší bylo, když Šporák spadl z hradu do kopřiv. Pak odjeli a my všichni jsme brečeli. Paní učitelky nám nabídly buchtu, my jsme ji snědli a šli se dívat na školní televizi na fotky a vzpomínat.
Šimon Pavčo

Nejlepší zážitek byl třídní výlet do Hradce Králové. Pluli jsme po Labi na lodi, pak jsme šli do zábavního parku, kde jsou různé prolézačky a sítě v korunách stromů. Já s Matějem jsme si koupili smažený sýr s hranolky a já půlku těch hranolek vysypala

Michaela Hanzlová

A Míša pak rozsypané hranolky jedla ze země!
Matěj Jiroušek

Byly pracovní činnosti, měli jsme psát návod na elektrické zařízení. Paní učitelka nám řekla, že je jedno jestli daná věc vibruje. V tu chvíli jsme se začali smát jako lachtani. „Žádné sexuální pomůcky!“ ozvalo se od katedry.

František Cabalka

Já budu letos nejvíce vzpomínat na setkání Tří škol, seznámil jsem se se Šporákem ze Slovenska. Byla to legrace, hráli jsme flašku a Míšovi se líbila jedna slovenská holka :)

Daniel Jánský

Začali jsme učit paní učitelku romštinu. Šlo jí to. Dokonce se sama naučila i romskou písničku, která má hodně slov. Divila jsem se, že se paní učitelka chce učit romsky a potěšilo mě to.

Natálie Kopičková

Mně se líbilo setkání
Tří škol, kde jsme si
s Eliškou našli hodně
přátel.
Amča Zvalená

Já budu rozhodně
vzpomínat na letošní
lyžák!
Tamara Černá

A výherci vědecké soutěže
Amavet jistě nezapomenou
na týdenní pobyt v Paříži. A
setkání s mou maličkostí.

Mona Lisa

NA
VIDĚNOU
V ZÁŘÍ!